PID UOHSX00N0LOG
Č. j. ÚOHS-22030/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0417/2026/VZ
Datum, místo 19. 6. 2026, Brno

PŘÍKAZ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) a písm. c) citovaného zákona obviněným

- Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava,

při zadávání veřejné zakázky **„Metodická podpora sociální rehabilitace v Kraji Vysočina“** ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 5. 8. 2024 uveřejněné na profilu zadavatele 6. 8. 2024 pod systémovým č. P24V00000541,

vydává podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz

I.

Obviněný – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 58601 Jihlava – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek,** ve znění pozdějších předpisů, **tím, že při zadávání veřejné zakázky „Metodická podpora sociální rehabilitace v Kraji Vysočina“** ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 5. 8. 2024 uveřejněné na profilu zadavatele dne 6. 8. 2024 pod systémovým č. P24V00000541, **nedodržel pravidlo stanovené v § 246 odst. 1 písm. a) bod 2. cit. zákona, když uzavřel „Smlouvu o dílo“ s vybraným dodavatelem – Fosa, o.p.s.,** IČO 24724017, se sídlem Filipova 2013/3, Chodov, 148 00 Praha 4 – na realizaci předmětu plnění uvedené veřejné zakázky **před uplynutím lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru jmenovaného dodavatele** (tj. před uplynutím 15 dnů ode dne doručení oznámení o výběru dodavatele účastníkům řízení, které bylo doručeno dne 21. 10. 2024), přičemž cit. smlouva s cit. vybraným dodavatelem byla uzavřena dne 31. 10. 2024.

II.

Obviněný – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb.,** o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky „Metodická podpora sociální rehabilitace v Kraji Vysočina“** zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 5. 8. 2024 uveřejněné na profilu zadavatele dne 6. 8. 2024 pod systémovým č. P24V00000541, **v rozporu s § 114 odst. 3 písm. b) bod 2 cit. zákona, když v bodu 19. „Hodnocení nabídek“ výzvy k podání nabídek uvedl, že ekonomickou výhodnost nabídek bude**

hodnotit pouze na základě hodnoticího kritéria nejnižší nabídkové ceny, ačkoliv se v daném případě jedná o veřejnou zakázku na služby, jejímž předmětem jsou služby klasifikované dle hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému kódem 85300000-2 sociální péče a související služby, tedy **služby uvedené v kategorii 1 přílohy č. 4 k cit. zákonu**, **a dne 31. 10. 2024 uzavřel** s vybraným dodavatelem – Fosa, o.p.s., IČO 24724017, se sídlem Filipova 2013/3, Chodov, 148 00 Praha 4 – na realizaci cit. veřejné zakázky **smlouvu o dílo.**

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I a II. tohoto příkazu se obviněnému – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá pokuta ve výši 15 000,- Kč (patnáct tisíc korun českých).** Pokuta je splatná **do jednoho měsíce** od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“), který je veřejným zadavatelem dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) – zahájil dne 6. 8. 2024 uveřejněním „Výzvy k podání nabídek“ (dále jen „výzva“ nebo „zadávací dokumentace“) ze dne 5. 8. 2024 na profilu zadavatele[1] pod systémovým č. P24V00000541 zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Metodická podpora sociální rehabilitace v Kraji Vysočina“ (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

2. Předmětem plnění veřejné zakázky je dle č. 3 „Obecné společné požadavky zadavatele na realizaci předmětu veřejné zakázky“ přílohy č. 1 výzvy *„(…) metodická podpora služby sociální rehabilitace se zaměřením na kontaktování osob s mentálním a kombinovaným postižením, které končí ve školském systému, žijí ve své původní rodině nebo v pobytové sociální službě a jsou ohroženi sociální izolací a postupnou ztrátou kompetencí“.*

3. Z „Oznámení o výběru dodavatele“ ze dne 21. 10. 2024 a jeho příloh vyplývá, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 3 nabídky, včetně nabídky obecně prospěšné společnosti Fosa, o.p.s., IČO 24724017, se sídlem Filipova 2013/3, Chodov, 148 00 Praha 4, která byla následně vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější (dále jen „vybraný dodavatel“).

4. Dne 31. 10. 2024 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem na realizaci veřejné zakázky smlouvu o dílo (dále jen „smlouva“).

5. Cena díla byla dle čl. IV. smlouvy – „Cena díla“ sjednána ve výši 737 320,- Kč bez DPH.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED VYDÁNÍM PŘÍKAZU

6. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona zadavatelem a rovněž nad dodržováním pravidel pro postup v zadávacím

[1] Dostupném na https://ezak.kr-vysocina.cz/contract_display_12310.html (dále jen „profil zadavatele“)

řízení nebo pro zvláštní postup podle části šesté zákona stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie zadavatelem, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, obdržel podnět s žádostí o prošetření postupu zadavatele v souvislosti s výše uvedenou veřejnou zakázkou. V rámci podnětu stěžovatel namítal, že zadavatel stanovil hodnoticí kritéria v rozporu se zákonem, když hodnotil ekonomickou výhodnost nabídek pouze na základě hodnoticího kritéria nejnižší nabídkové ceny, ačkoliv se v daném případě jedná o veřejnou zakázku na služby, u nichž hodnocení toliko na nejnižší cenu není možné. Stěžovatel dále podotýkal, že zadavatel uzavřel smlouvu v době běhu lhůty pro podání námitek.

7. Úřad přípisem ze dne 24. 11. 2025 požádal obviněného o zaslání vyjádření k obsahu podnětu a taktéž jej vyzval k zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku.

8. Dne 10. 12. 2025 obdržel Úřad od obviněného dokumentaci pořízenou v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku a následně dne 12. 12. 2025 vyjádření obviněného ze dne 5. 12. 2025 (dále jen „vyjádření obviněného“).

Vyjádření obviněného

Ke kritériím hodnocení

9. Obviněný ve svém vyjádření mj. připouští, že jako jediné hodnoticí kritérium stanovil nejnižší nabídkovou cenu, nicméně dodává, že »*kvalitu plnění jednak do značné míry definoval pomocí požadavků na předmět plnění (technické podmínky) a vliv „kvality“ osob poskytujících službu upravil výše zmíněnými kritérii technické kvalifikace. I když tedy zadavatel přímo nestanovil žádné necenové „kvalitativní“ kritérium hodnocení nabídek, domnívá se, že jeho postup by měl být zvážen v celém kontextu zadávacích podmínek, kde kvalitativní podmínky plnění upravil a nastavil v technických podmínkách a technické kvalifikaci. Zadavatel se proto domnívá, že jeho postup žádným zásadním způsobem nemohl ovlivnit ani okruh dodavatelů, ani průběh a výsledek zadávacího řízení.*«

10. Obviněný dále uvádí, že za svá pochybení byl již sankcionován ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, kdy mu ministerstvo uložilo 10 % souhrnnou finanční opravu (korekci) z ceny veřejné zakázky, a to i přes to, že veřejná zakázka byla ze strany ministerstva před zahájením kontrolována.

K uzavření smlouvy

11. K problematice uzavření smlouvy ve lhůtě pro podání námitek poté obviněný uvádí, že odeslal oznámení o výběru dodavatele účastníkům řízení dne 21. 10. 2024. Smlouvu s vybraným dodavatelem uzavřel dne 31. 10. 2024, tj. před uplynutím lhůty 15 dnů pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru dodavatele podle § 246 odst. 1 písm. a) zákona, a to kvůli organizačním důvodům spojených s výměnou rady Kraje Vysočina, kdy „*termín volby nové rady kraje na zasedání zastupitelstva dne 4. 11. 2024 byl dnem zániku oprávnění osob uvedených ve smlouvě k jejímu podpisu – nemohli ji tedy uzavřít po vypršení lhůty k podání námitek*“.

12. Obviněný však dodává, že smlouva byla uveřejněna v registru smluv až dne 14. 11. 2024, tj. po uplynutí zákonných lhůt, a proto se obviněný domnívá, že *„potenciální stěžovatel nemohl být zkrácen na možnosti námitky podat*, *neboť se o uzavření smlouvy – nicméně dosud neúčinné, nemohl dozvědět.“* K tomuto obviněný dodává, že námitky podány nebyly, navíc byl obviněný otevřený možnosti, že v extrémním případě námitek by od neúčinné smlouvy odstoupil a námitky vyřídil.

13. Na základě nadepsaných skutečností se tak obviněný domnívá, že nemohlo dojít k odrazení potenciálního stěžovatele od podání námitek, a tak nemohlo mít jeho jednání vliv na výsledek zadávacího řízení.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

14. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích"), může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.

15. Úřad konstatuje, že byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, kdy podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. V tomto případě je vydání příkazu prvním úkonem ve správním řízení.

K výroku I. tohoto příkazu

Relevantní ustanovení právních předpisů[2]

16. Dle § 246 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s dodavatelem před uplynutím lhůty pro podání námitek proti výběru dodavatele, pokud je zadavatel povinen odeslat oznámení o výběru dodavatele.

17. Dle § 242 odst. 1 věty za středníkem zákona námitky nelze podat po uzavření smlouvy nebo poté, co se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

18. Dle § 242 odst. 2 zákona námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli.

19. Podle § 268 odst. 1 písm. a) se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele, a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

Právní posouzení

20. Předně Úřad v obecné rovině uvádí, že hlavním účelem zákona je zajištění hospodárného nakládání s veřejnými prostředky, a to prostřednictvím vytváření podmínek pro co nejširší hospodářskou soutěž mezi různými dodavateli při poptávání plnění, které je předmětem veřejné zakázky. Co možná nejširší hospodářské soutěže v právě uvedeném smyslu pak zákon dosahuje tím, že stanoví pro osoby v postavení zadavatele povinnost zadávat veřejné zakázky ve formalizovaném zadávacím řízení, ve kterém je kladen důraz zejm. na jeho transparentní

[2] Úřad na tomto místě uvádí, že podle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, podle pozdějšího zákona se odpovědnost posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Vzhledem k tomu, že od okamžiku spáchání přestupku nedošlo v souvislosti s právní úpravou týkající se řešené věci ke změnám, byl při posuzování předmětné věci aplikován zákon účinný v době spáchání přestupku, tedy zákon ve znění účinném do 31. 12. 2024.

provedení. Tento formalizovaný proces je nutné dodržovat pro zajištění ochrany práv a povinností účastníků řízení.

21. Zadavatel zadával veřejnou zakázku ve zjednodušeném podlimitním řízení a nebyl oprávněn dle § 246 odst. 1 písm. a) bodu 2 ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o výběru nejvhodnější nabídky účastníkům zadávacího řízení uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Zadavatel však této své zákonné povinnosti nedostál, když smlouvu uzavřel ještě ve lhůtě pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru.

22. Byť k podání námitek nakonec nedošlo, není možné ohlédnout od skutečnosti, že se v daném případě jedná o přestupek ohrožovací, který potenciálně narušuje veřejnou soutěž, přičemž k porušení zákona došlo již samotným vznikem protiprávního stavu. Úřad nepřehlédnul, že zadavatel své rozhodnutí k dřívějšímu podpisu smlouvy zdůvodnil organizačními důvody spojenými s výměnou rady Kraje Vysočina vzhledem k volbě nové rady na zasedání zastupitelstva, které bylo naplánované na 4. 11. 2024, přičemž k tomuto datu by zaniklo oprávnění osob uvedených ve smlouvě k jejímu podepsání. Nepřehlédnul ani argumentaci, že smlouva byla v registru smluv následně zveřejněna až 14. 11. 2024, tedy po lhůtě pro podání námitek, aby dle tvrzení zadavatele nemohlo dojít ke zkrácení práva potenciálního stěžovatele podat námitky. Úřad však nemůže k této argumentaci odůvodnění přihlédnout, neboť tím, že zadavatel uzavřel smlouvu před uplynutím lhůty dle § 246 odst. 1 zákona, de facto vyloučil možnost podání námitek pro potenciálního stěžovatele, neboť ty po uzavření smlouvy nelze dle § 242 odst. 1 věty za středníkem zákona podat. Je přitom lhostejno, že smlouva byla uveřejněna až po uplynutí lhůty pro podání námitek, neboť § 242 odst. 1 věty za středníkem zákona hovoří o uzavření smlouvy, nikoliv o jejím uveřejnění či účinnosti, pročež předmětný postup zadavatele neměl na možnost podání námitek jakýkoliv pozitivní vliv. Je rovněž nezbytné podotknout, že zánik mandátu členů rady kraje v důsledku voleb nemá vliv na oprávnění zadavatele uzavřít smlouvu. Zadavatel jako veřejnoprávní korporace jedná vlastním jménem, přičemž smlouva je uzavírána s Krajem Vysočina, nikoliv s osobami vykonávajícími funkci členů rady. Pravomoc uzavřít smlouvu tak plynule přešla na nově ustavenou radu kraje.

23. Úřadu tak nezbývá než uzavřít, že zadavatel v šetřeném případě uzavřením smlouvy ve lhůtě pro podání námitek znemožnil účastníkům zadávacího řízení využít jejich práva na ochranu před eventuálním nesprávným postupem zadavatele. Tímto svým postupem tak zadavatel naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) neboť nedodržel pravidlo stanovené v § 246 odst. 1 písm. a) bod 2. zákona, když dne 31. 10. 2024, tedy před uplynutím lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru (tj. před uplynutím 15 dnů ode dne doručení oznámení o výběru dodavatele účastníkům řízení, které bylo doručeno dne 21. 10. 2024), uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem na realizaci předmětu plnění veřejné zakázky.

K výroku II. tohoto příkazu

Relevantní ustanovení právních předpisů

24. Podle § 114 odst. 3 písm. b) bod 2. zákona zadavatel nesmí stanovit ekonomickou výhodnost pouze na základě nejnižší nabídkové ceny v případě veřejné zakázky na služby uvedené v kategorii 1 nebo 5 podle přílohy č. 4 zákona.

25. Podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v zadávacím řízení nebo při zvláštním postupu podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

Právní posouzení

26. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že hodnocení nabídek lze považovat za jednu z nejzásadnějších a nejvýznamnějších fází zadávacího řízení, ve které je rozhodováno o ekonomicky nejvýhodnější nabídce, a tedy o konkrétním účastníkovi zadávacího řízení, s nímž bude uzavřena smlouva na realizaci veřejné zakázky.

27. Co se týká hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti pouze na základě nejnižší nabídkové ceny, jedná se o běžně využívaný způsob hodnocení, jehož využití je limitováno pouze v omezeném počtu případů. Jednou z těchto výjimek je zákaz jeho využití jako jediného kritéria hodnocení v případě veřejné zakázky na služby uvedené v kategorii 1 nebo 5 podle přílohy č. 4 zákona, tj. služby v oblasti zdravotní péče, sociální péče a související služby a jiné služby pro veřejnost, sociální služby a služby jednotlivcům včetně služeb poskytovaných odbory, politickými organizacemi, sdruženími mládeže a jinými službami organizovanými na základě členství. Důvodem je značná specifičnost těchto služeb a jejich vazba na konkrétní osoby tyto služby poskytující, jež nelze bez dalšího zohlednit a porovnat pouze prostřednictvím nabídkové ceny (srov. ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 114 [Ekonomická výhodnost nabídek]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 866.). Podle § 114 odst. 3 písm. b) bod 2 zákona pak zadavatel (zde obviněný) v takovém případě nesmí stanovit ekonomickou výhodnost pouze na základě nejnižší nabídkové ceny. S ohledem na uvedené tak byl obviněný povinen stanovit i jiné kritérium hodnocení než pouze samotnou nejnižší nabídkovou cenu.

28. Obviněný klasifikoval dle čl. 3 výzvy předmět veřejné zakázky CPV kódem dle hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému 85300000-2. Předmět veřejné zakázky tak jako celek spadal pod služby uvedené v kategorii 1 přílohy č. 4 zákona (85300000-2). Do hodnocení měl tedy obviněný ex lege obligatorně zahrnout i kritérium kvality.

29. Tento nedostatek nelze zhojit ani stanovením (z kvalitativního pohledu) „přísných“ technických podmínek a obdobně „přísnou“ technickou kvalifikací, jak argumentuje zadavatel. Účel podmínek účasti (především požadavků na kvalifikaci) a hodnoticích kritérií je totiž odlišný. Kvalifikační kritéria slouží toliko k provedení „hrubého výběru“ uchazečů, tedy k omezení okruhu dodavatelů na ty, kteří jsou způsobilí veřejnou zakázku plnit, nikoli k identifikaci nejlepší nabídky. Naproti tomu hodnocení nabídek slouží k rozlišení kvalitativních rozdílů mezi jednotlivými nabízenými plněními, jejich vzájemnému porovnání a výběru skutečně nejvýhodnější nabídky. Kvalita plnění proto nemá být primárně zajišťována prostřednictvím nastavení podmínek účasti, ale právě prostřednictvím kvalitativních hodnoticích kritérií. Opačný postup by byl v rozporu se smyslem zadávacího řízení, neboť neúměrně přísné požadavky na účast mohou vést k omezení hospodářské soutěže. Účelu ustanovení § 114 odst. 3 písm. b) bodu 2 zákona proto nelze dosáhnout prostřednictvím přísnějšího nastavení podmínek účasti, a to ani v rovině technických podmínek, ani kritérií kvalifikace.

30. Pokud obviněný ve svém vyjádření poukazuje na skutečnost, že zadávací dokumentace byla před zahájením zadávacího řízení kontrolována ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, pak k tomu Úřad uvádí, že za úplnost a správnost zadávacích podmínek odpovídá vždy zadavatel, neboť tento nese odpovědnost za zákonnost zadávacího řízení jako celku.

Ministerstvu tak nelze přičítat odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek ani z jeho případné kontroly zadávací dokumentace dovozovat převzetí odpovědnosti za jejich obsah, neboť odpovědnost za jejich nastavení a soulad se zákonem nese vždy zadavatel.

31. Úřad má ze zjištěných skutečností, jakožto i z vyjádření obviněného za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona tím, že stanovil kritéria hodnocení veřejné zakázky v rozporu s § 114 odst. 3 písm. b) bod 2 zákona a zadal veřejnou zakázku. Tímto jednáním obviněný naplnil skutkovou podstatu předmětného přestupku, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.

K výroku III. tohoto příkazu – uložení pokuty

32. Úřad považuje ve smyslu ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu, a přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.

33. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona činí u přestupků podle § 268 zákona 5 let.

34. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

35. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta dle § 270 odst. 3 písm. a) zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. došlo dne 31. 10. 2024, tj. v den uzavření smlouvy ve lhůtě pro podání námitek. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto příkazu došlo taktéž dne 31. 10. 2024, kdy obviněný uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, jejíž zadávací podmínky byly v rozporu se zákonem. Řízení o přestupku je zahájeno dnem vydání tohoto příkazu. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí lhůta ve vztahu k projednávaným přestupkům neuplynula a odpovědnost obviněného za přestupky uplynutím promlčecí lhůty nezanikla.

36. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. V souladu s § 40 písm. b) přestupkového zákona se ke zbylému protiprávnímu jednání obviněného přihlédne pouze co do výměry správního trestu, která bude o tyto okolnosti navýšena (mnohost přestupků je v tomto smyslu přitěžující okolností).

37. V souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se proto Úřad nejprve zabýval otázkou, který přestupek je v šetřeném případě nejpřísněji trestný, tj. za který z nich je možno uložit nejpřísnější (nejvyšší) pokutu.

38. V daném případě se obviněný dopustil dvou přestupků, a to přestupku dle výroku I. tohoto příkazu podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona a přestupku dle výroku II. tohoto příkazu podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek podle odst. 1, nepoužije-li se postup podle odstavce 3 nebo 5, uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky,

nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle odst. 1 písm. a) až e). Úřad tak uvádí, že za přestupky uvedené ve výrocích I. a II. tohoto příkazu lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve výši do 73 732 Kč (10 % z pevné ceny veřejné zakázky ve výši 737 320 Kč bez DPH).

39. Úřad uvádí, že za přestupky uvedené ve výrocích I. a II. tohoto příkazu lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve stejné výši, je tedy nutné dle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích uložit pokutu za přestupek nejzávažnější. K právě uvedenému lze podotknout, že oba přestupky lze považovat za závažné, neboť uzavřením smlouvy ve lhůtě pro podání námitek zadavatel fakticky zablokoval jakoukoli možnost zjednání nápravy svého případného nezákonného postupu, nastavením zadávacích podmínek v rozporu se zákonem poté pokřivil hospodářskou soutěž od samého počátku. Po zvážení veškerých okolností Úřad uložil pokutu za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu, který posoudil jako závažnější, neboť obviněný svým postupem znemožnil nejen účastníkům zadávacího řízení rozporovat výběr dodavatele, shledali-li by jej jakkoliv problematickým, ale rovněž zamezil Úřadu v možnosti zhojit případný protizákonný postup obviněného. Byť rovněž nastavení požadavků na hodnocení nabídek v rozporu se zákonem je závažný přestupek, Úřad zohlednil, že v daném případě zadavatel opomenutím zahrnutí jiných dílčích hodnoticích kritérií než je výše nabídkové ceny obecně nenastavil zásadní překážku účinné hospodářské soutěži (byť podle závazných představ zákonodárce by měla soutěž o daný předmět plnění probíhat nejen ve finanční, ale i kvalitativní rovině). K přestupku uvedenému ve výroku II. tohoto příkazu proto Úřad přihlížel jako k přitěžující okolnosti.

40. Podle § 37 písm. a), c) a g) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.

41. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).

42. Pokud jde o význam pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).

43. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, postupem obviněného došlo k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti účinného přezkumu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, jenž představuje jeden ze základních mechanismů zajišťujících transparentnost a zákonnost zadávacího procesu zadávání veřejných zakázek. Z hlediska daného přestupku přitom není rozhodné, zda uvedeným postupem došlo k (faktickému) ovlivnění výběru dodavatele. Zákon totiž vychází z potenciality ohrožení hospodářské soutěže. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu tak došlo již uzavřením smlouvy a vytvořením protiprávního stavu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu

č. j. 7 As 57/2023–38 ze dne 21. 12. 2023). Přezkum veřejné zakázky je založen zejména na právu dodavatelů podat námitky proti postupu zadavatele ve stanovené lhůtě, přičemž zachování této lhůty je nezbytným předpokladem efektivní ochrany jejich práv a následné možnosti přezkumu ze strany Úřadu. V šetřeném případě však obviněný uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky ještě v průběhu lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru dodavatele, čímž fakticky znemožnil dodavatelům tohoto zákonného prostředku ochrany využít, neboť námitky nelze dle § 242 odst. 1 věty druhé podat po uzavření smlouvy. Postup obviněného tak zásadním způsobem ohrozil samotnou funkci přezkumu postupu zadavatele.

44. Úřad dále při zvažování výše pokuty přihlédl k následkům spáchání přestupku. V daném případě nebyly proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky vzneseny námitky, a to ani poté, co byla uzavřena smlouva na předmět plnění veřejné zakázky. Skutečnost, že v době od podpisu smlouvy do konce lhůty pro podávání námitek proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky nebyly vzneseny žádné námitky, nemění nic na skutečnosti, že v šetřeném případě byla naplněna skutková podstata správního deliktu, avšak skutečnost, že v mezidobí od podpisu smlouvy do konce lhůty pro podání námitek nedošlo k podání námitek, zohlednil Úřad při stanovení výše pokuty jako okolnost ve prospěch zadavatele.

45. Úřad rovněž přihlédl ke skutečné ceně veřejné zakázky. Zadavatel sice formálně nestanovil předpokládanou hodnotu dle § 16 zákona, avšak cena plnění činila 737 320 Kč bez DPH, tedy nepřekročila (ani tehdy platný) limit 2 000 000 Kč bez DPH dle § 27 písm. a) zákona pro veřejnou zakázku malého rozsahu. Společenská škodlivost jednání zadavatele je tak do určité míry omezena, jelikož v případě zadávání veřejných zakázek malého rozsahu zadavatel obecně není povinen realizovat zadávací řízení dle zákona. Naopak lze hodnotit pozitivně, že obviněný podle zákona, tedy v přísnějším režimu, než bylo v jeho situaci nezbytné, postupoval. Pro vyloučení všech pochybností však Úřad doplňuje, že jednání zadavatele stále společensky nebezpečné je, neboť právní úprava je vystavěna na zásadě, že pokud už zadavatel zadávací řízení zahájí, měli by všichni relevantní dodavatelé požívat jistoty, že bude dodržovat zákonná pravidla.

46. Co se týká dalších okolností, za kterých byl přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu spáchán, Úřad shledal ve smyslu § 40 písm. b) zákona o přestupcích jako přitěžující okolnost spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto příkazu. Zde je třeba opětovně zdůraznit, že Úřad považuje přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu za závažnější a jako takový též za určující pro konečnou výši pokuty. Současně však Úřad zdůrazňuje, že i přestupek uvedený ve výroku II. tohoto příkazu považuje za závažný, neboť zadavatel v rozporu se zákonem neumožnil dodavatelům soutěžit v rámci kvalitativních kritériích, a nenaplnil tak účel ustanovení § 114 odst. 3 písm. b) bod 2. zákona, kterým je zajistit, aby u specifických typů veřejných zakázek nedocházelo k vynakládání veřejných prostředků výlučně na základě nejnižší nabídkové ceny, ale aby byla zohledněna i kvalitativní kritéria nabízeného plnění.

47. Úřad uvádí, že při zvažování výše pokuty neshledal žádné další polehčující či přitěžující okolnosti.

48. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl k povaze činnosti obviněného.

49. Po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil závažnost přestupku v šetřeném případě jako spíše závažnějšího charakteru.

50. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupek, za nějž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Při tomto posouzení Úřad vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně o přestupcích, jakož i z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 5 As 98/2022-51 ze dne 9. 10. 2025 zdůraznil, že aktuálně účinné znění zákona o přestupcích představuje ucelený a předvídatelný systém pravidel pro posuzování souběhu přestupků a jejich trestání, přičemž hmotněprávní důsledky souběhu přestupků jsou úzce a neoddělitelně provázány s procesní úpravou společného řízení a rozhodným mezníkem pro časové vymezení vícečinného souběhu přestupků je okamžik zahájení řízení o některém z nich. Přestupek spáchaný až po zahájení řízení o jiném přestupku již s tímto přestupkem netvoří souběh ve smyslu zákona o přestupcích, neboť o takových přestupcích nelze podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích vést společné řízení. NSS současně uvedl, že za této právní úpravy již není namístě vymezovat souběh přestupků analogií z trestního práva, neboť zákonodárce otázku časového ohraničení souběhu řeší přímo a výslovně. Rozšířený senát NSS se dále zabýval významem ustanovení § 37 písm. b) zákona o přestupcích, podle něhož se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení. NSS dovodil, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy společné řízení podle § 88 zákona o přestupcích mohlo a mělo být vedeno, avšak z určitého důvodu vedeno nebylo. Naopak v situacích, kdy zákon o přestupcích vedení společného řízení výslovně vylučuje (tedy právě u přestupků spáchaných po zahájení řízení o jiném přestupku podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích), nelze § 37 písm. b) zákona o přestupcích chápat jako prostředek k dodatečnému zohlednění jiných přestupků obviněného při ukládání správního trestu. V takových případech by uplatnění zásady absorpce bylo v rozporu se zjevně projeveným úmyslem zákonodárce, který přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku záměrně vyňal z režimu společného projednání a úhrnného trestání.

51. Na základě výše uvedených východisek Úřad posoudil, zda v projednávané věci existuje důvod přihlédnout k jiným souběžným přestupkům obviněného ve smyslu § 37 písm. b) zákona o přestupcích, o nichž nebylo rozhodnuto spolu s právě projednávaným přestupkem ve společném řízení, ačkoliv to podle zákona o přestupcích přicházelo v úvahu. Úřad uvádí, že šetřený přestupek, resp. pokračování v přestupku, není v souběhu s dalším přestupkem či přestupky obviněného, proto se § 37 písm. b) zákona o přestupcích v projednávané věci neuplatní.

52. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť vychází z maximy, že není přípustné uložit takovou pokutu, která má likvidační charakter v tom smyslu, že by „zmařila“ samu ekonomickou podstatu obviněného. Ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2026[3] vyplývá, že obviněný v roce 2026 hospodaří s plánovanými příjmy ve výši 22,37 mld. Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

53. V souvislosti s právě uvedeným je třeba mít dále na paměti, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení pravidel stanovených zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem

[3] Dostupné na https://www.kr-vysocina.cz/rozpocet-kraje-vysocina-na-rok-2026/d-4135291.

v souladu. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Závěrem tedy Úřad k výši pokuty konstatuje, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.

54. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu.

55. Pokuta uložená ve výroku III. tohoto příkazu je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:
Kraj Vysočina, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy